SPORTUL NU-ŞI GĂSEŞTE ÎNCĂ LOC PE AFIŞUL DE ATRACŢII AL CENTRELOR TURISTICE

(Urmare din pag 1)

nat, 23 la sută ne-au spus că se aşteptau la mai mult, iar 15 la sută s-au declarat nemulţumiţi.

În sfîrşit, la ultima întrebare, peste 80 la sută dintre interlocutori au rămas surprinşi de sărăcia de mijloace puse la dispoziţie pentru realizarea unui sejur plăcut.

De la toţi cei cu care am stat de vorbă, dar mai ales de la turiştii ale căror exigenţe nu fuseseră satisfăcute, am căutat să aflăm ce ar fi dorit în plus pentru ca şederea în Sibiu să reprezinte o amintire plăcută.

Discuţia, fără a fi dirijată, ne-a îndreptat spre o pistă pe care ne propusesem s-o abordăm: LA SIBIU — CA DE ALTFEL ÎN MAREA MAJORITATE A LOCURILOR DE TRAFIC TURISTIC — LIPSESC MIJLOACELE DE DESTINDERE PRIN SPORT.

Plecînd de la faptul că în prospecte, ca şi în discuţiile cu funcţionarii O.N.T.-ului, nu ţi se propune nimic pentru desfăşurarea unei activităţi sportive (spre care te simţi mai atras în vacanţă decît în restul timpului), ajungi la imposibilitatea realizării dorinţelor chiar şi în cazul cînd le afirmi. *Nu găseşti de închiriat bicicilete pentru a face excursii la Răşinari, la Turnul Roşu sau în alte părţi; deşi este un vechi centru de călărie, Sibiul nu oferă vizitatorilor săi posibilitatea unor cavalcade; tenisul, nataţia, atitea şi atitea sporturi care pot face vacanţa plăcută lipsesc de pe afişul manifestărilor propuse turiştilor.*

Strungarul GH. TEODOR, băiat tînăr, cu alură atletică, ne spunea: *„Aici, la Sibiu, ca şi în alte oraşe, dacă eşti cinefil îţi satisfaci dorinţele cumpărînd un bilet la cinematograful care programează un film pe gustul tău; dacă eşti amator de antichităţi vizitezi Brukenthal-ul; dacă ai chef să vizionezi un spectacol de teatru, te prezinţi la casa de bilete; dar dacă vrei să faci sport, n-ai unde să te adresezi. De ce?"*

De ce? Iată întrebarea pe care ne-au pus-o (observaţi: devenisem, la rîndul nostru, „ţinta" întrebărilor...) şi alţi turişti.

Prof. CONSTANTIN CRIŞMARU ne-a atacat direct: *„Dvs., care sînteţi de la «Sportul», aţi putea să-mi spuneţi, de ce, ca să fac sport în vacanţă, trebuie să bîjbîi, fără a găsi soluţii? Iată, la vîrsta mea* (n.n. interlocutorul, fără a fi bătrîn, are timpiele argintii), *într-o săptămînă aş putea face 4—500 km pe bicicletă pentru a vizita staţiunile care se află în apropierea Sibiului. Aş putea face, dar pentru asta trebuia să fi venit cu bicicleta în rucsac..."*

MIOARA MĂTERU, muncitoare textilistă, ne întîmpină cu o întrebare: *„Aţi fost la ştrandul Sibiului? Păcat! Să vă duceţi. Am vrut şi eu într-o zi să înot. Dar ştrandul, singurul ştrand al oraşului, arăta ca o imensă cutie de sardele. N-aveai unde să te mişti. Apoi, după-amiaza sau seara, dacă vrei să joci şah sau tenis de masă nu găseşti nicăieri o sală pentru aşa ceva. Poţi oare veni cu toate de-acasă? Este bine oare că oraşul acesta atît de frumos te întîmpină cu indiferenţă?"*

Ing. ION VINTILĂ ne spunea: *„Mi-aş lăsa cu plăcere maşina la locul de parcaj (problema ar fi doar să-l găsesc...) pentru a mă mişca prin Sibiu fără ajutorul «cailor putere». Dar, pînă la Dumbravă, cu tramvaiul care la fiecare două staţii face o haltă de 5—6 minute (linia simplă îţi obligă să-l aştepţi pe cel ce vine din sens opus), ajungi după 35—40 de minute, timp în care înghesuiala îţi produce nervi şi nervii alungă plăcerea plimbării. Nişte biciclete ar rezolva totul. Vă spun, de asemenea, sincer că nu mi-am închipuit că la Sibiu nu voi putea călări. Ştiam Sibiul un fel de «citadelă a echitaţiei», dar... Nu mai vorbesc de tenis. Pe drum îi promisesem soţiei că o voi iniţia în «tainele sportului alb»* (din ziarul «Sportul» am luat expresia...), *însă cu toate eforturile, n-am reuşit nici măcar să văd un teren. Sîntem de două zile la Sibiu, dar mîine plecăm. Aici am epuizat repede mijloacele de a ne face vacanţa plăcută. Poate vom avea mai mult noroc în altă parte".*

Aşadar, DE CE? De ce turiştii pleacă atît de repede din Sibiu, de ce în afara hotelurilor şi restaurantelor nu se mai oferă nimic celui ce vine în Sibiu să se destindă, să se distreze, să se reconforteze?

Am pus (mai bine zis, am transmis) aceste întrebări celor care au de fapt obligaţia să dea un răspuns clar. Prima surpriză: toţi cei responsabili de menţinerea acestei nesatisfăcătoare situaţii cunoşteau doleanţele turiştilor, avuseseră chiar iniţiative, dar...

Directorul agenţiei judeţene O.N.T. Sibiu, ILIE POPA: *„Sport? Sigur că se poate face. Pentru turism şi alpinism punem la dispoziţie ghid, iar pe traseele Făgăraşilor turiştii găsesc cabane unde li se asigură cazare şi masă. Apoi, nataţie la ştrandul oraşului* (n.n. Aţi aflat cum!) *şi canotaj cu bărci populare pe lacul din Dumbravă. Sigur, s-ar putea face şi călărie, cicloturism, tenis şi altele, care ar mări interesul turiştilor pentru Sibiu şi împrejurimi şi ar face ca media sejurului să crească de la o zi — o zi şi jumătate la 7—8 zile. Dar cine să investească banii? Cine să organizeze? Cred că s-ar putea ocupa Consiliul municipal pentru educaţie fizică şi sport".*

Amintindu-i tov. I. Popa despre necesitatea popularizării mijloacelor de practicare a sportului, alcătuirii unui program care să fie adus la cunoştinţa turiştilor şi deschiderii unor centre de călărie, nataţie etc. — în care participanţii să se bucure de îndrumarea unor cadre de specialitate, d-sa s-a arătat de acord.

La C.M.E.F.S. Sibiu, preşedintele, prof. GH. BĂDEANU, îşi amintea că a existat o discuţie în acest sens cu reprezentanţii O.N.T., că s-au propus unele iniţiative, dar că lucrurile au fost date, apoi, uitării.

„Sigur că puterea de atracţie a Sibiului s-ar mări prin organizarea unui variat program sportiv. Călăria se poate face în Dumbravă, la dispoziţia amatorilor de echitaţie putînd să fie puşi cai ce nu mai participă la activitatea competiţională. Antrenorii Alex. Purcherea, Fraia Purcherea şi Ion Nedan ar putea să asigure asistenţă de specialitate celor ce nu sînt încă bine iniţiaţi în călărie. Pentru nataţie ar fi necesar să se construiască cel puţin încă un ştrand. Am putea pune la dispoziţia turiştilor cadre specializate, care să-i înveţe să înoate pe cei ce doresc. Există trei terenuri de tenis care stau în majoritatea timpului nefolosite, există în unele asociaţii rachete şi mingi care, de asemenea, stau nefolosite. S-ar putea deci deschide un centru de tenis pentru toţi amatorii. O.N.T.-ul ar trebui să cumpere biciclete şi să le pună la dispoziţia turiştilor. Desigur, folosirea acestor mijloace va trebui să se facă prin plata unei taxe. Noi dorim să colaborăm cu O.N.T. la realizarea tuturor deziderateior de ordin sportiv ale celor ce vizitează Sibiul".

Cine oare să găsească punctul de întîlnire pentru ca O.N.T. şi C.M.E.F.S. să colaboreze în acest domeniu?

Am făcut un popas şi la Consiliul popular al municipiului Sibiu. Auzind despre ce este vorba, tov. CONSTANTIN HOCIOATĂ — secretarul Comitetului executiv — ne-a spus:

„Crearea condiţiilor optime pentru ca turiştii să practice sportul, să-şi îmbogăţească programul cu lucruri interesante, plăcute, constituie în momentul de faţă o necesitate stringentă. O.N.T. să facă investiţiile necesare. C.M.E.F.S. să-şi aducă contribuţia la organizarea şi la desfăşurarea tehnică, iar Consiliul popular va sprijini acţiunile permanent, oferind terenuri pentru amplasarea bazelor, amenajînd terenurile necesare, făcînd chiar unele investiţii".

Lucrurile sînt în bună parte clare. Poate doar faptul că O.N.T. aşteaptă prea mult de la ceilalţi şi este dispus să facă prea puţin nu concordă cu poziţia sa de prim beneficiar. Dar, şi această optică poate fi modificată, mai ales prin faptul că primind sprijinul larg al celorlalţi parteneri nu se va putea eschiva de la unele îndatoriri.

Concluziile anchetei noastre se impun de la sine. Turiştii, oamenii veniţi la odihnă simt nevoia să facă sport şi trebuie să se vină în întîmpinarea dorinţelor lor. Cu ajutorul tuturor organizaţiilor interesate să ofere un sejur plăcut turiştilor români şi străini, se pot constitui centre pentru practicarea diferitelor sporturi, se pot pune la dispoziţia vizitatorilor cadre de specialitate, se pot anunţa şi populariza mijloacele prin care cei interesaţi obţin posibilitatea să practice o disciplină sportivă sau alta. Aşa cum spuneam, situaţia precară în care se află sportul nu este proprie numai Sibiului. Deci, măsurile de redresare este necesar să fie luate în toate centrele turistice, în toate staţiunile în care vara şi iarna (pentru sezonul alb există alte sporturi care captează atenţia) mii şi mii de oameni vin să-şi petreacă vacanţele.

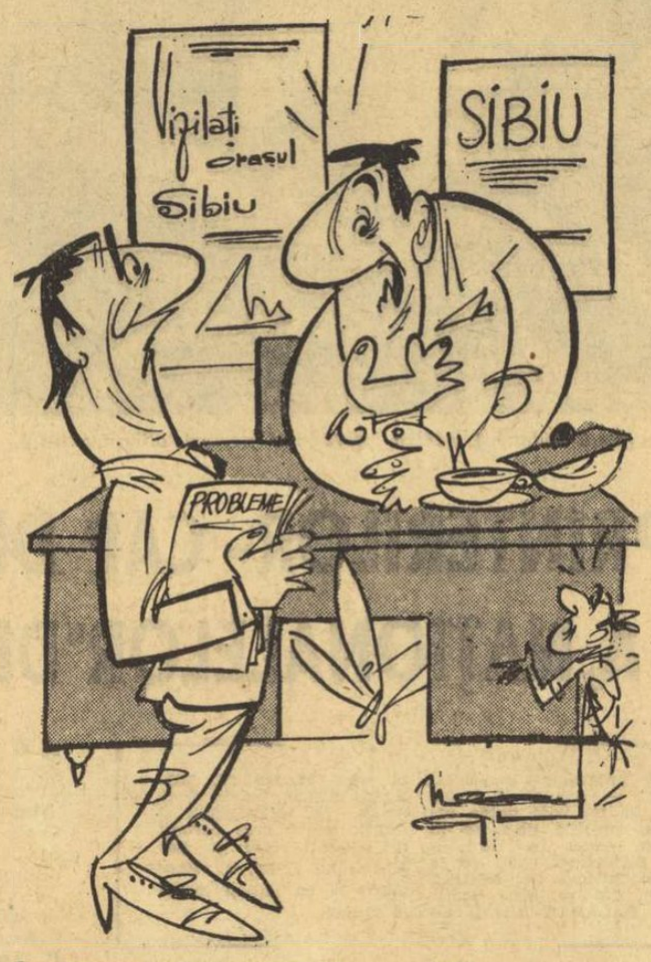

Sport pentru vilegiaturişti? Nu s-a gîndit nimeni la treaba asta! La uite, domnule, ce poate să le treacă prin cap!
Desen de Neagu Rădulescu

TURISMUL NAUTIC ÎN DELTĂ, O FORMĂ INTERESANTĂ, INSTRUCTIVĂ ŞI EDUCATIVĂ

Unul din cititorii noştri din Bucureşti, MIRCEA BÎRZĂNESCU, avînd o bogată experienţă organizatorică în domeniul sporturilor nautice, îşi exprimă părerea că ar trebui să se acorde un mai mare interes turismului nautic practicat de tineret. Această formă ar da prilej tinerilor *„să se strecoare cu mica lor ambarcaţie în toate cotloanele Deltei, să cunoască o infinitate de privelişti emoţionante, să trăiască independent în mijlocul naturii, să-şi rezolve singuri, cu mijloace proprii, existenţa zilnică, să beneficieze din plin de mişcare, apă şi soare".*

Cititorul nostru aminteşte că, *acum aproximativ trei decenii, o serie de tineri au pornit cu caiacele, chiar din Bucureşti, pe Dîmboviţa, pe Argeş şi apoi pe Dunăre, pînă în Deltă.*

Ulterior, cînd FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE SPORTURI NAUTICE A ORGANIZAT O CARAVANĂ DE AMBARCAŢII, NUMĂRUL PARTICIPANŢILOR A FOST NEAŞTEPTAT DE MARE PENTRU ACELE VREMURI. Acest fapt îl determină pe cititorul nostru *să pună în discuţie reînvierea turismului nostru nautic.*

Iată ce spune d-sa în această problemă:

„După părerea mea, organizarea turismului nautic trebuie să revină federaţiei de specialitate. Cred că azi se pune prea mult accentul pe cronometru şi pe formele competitive ale disciplinei, în dauna laturii utilitare şi recreative.

Dacă federaţia de specialitate ar sprijini cluburile, mai cu seamă cele riverane, să creeze secţii de turism nautic, acestea ar avea perspective de dezvoltare extraordinare, dat fiind interesul tineretului pentru această formă de turism. Spun că organizarea trebuie să revină federaţiei şi cluburilor, mai ales celor mai puternice, fiindcă turismul nautic necesită o bază materială, alta decît cea existentă în dotarea lor, în special ambarcaţiile şi acestea nu pot fi realizate individual.

Tipul de ambarcaţie cel mai adecvat pentru turism nautic rămîne caiacul, fie el individual, de doi, trei sau patru; mai robust, din material lemnos (cele cu corpul de pînză prezintă pericolul de a fi sfîşiate de trestiile tăiate sub apă, rădăcini etc.), prevăzute cu un mic catarg şi o velă simplă. Urmează apoi canoele pentru cei obişnuiţi cu ele, mai stabile şi mai uşor de adaptat cu velă. Mai sînt necesare: truse de întreţinut şi reparat bărcile, material foarte uşor de camping, materiale de drumeţie: hărţi, busolă, felinare, trusă sanitară, unelte de bucătărie etc. Trebuie reţinut faptul că turismul nautic nu admite improvizaţii. Instructajul special şi antrenamentul progresiv revin cluburilor. Se va începe pe parcursuri scurte, mărite treptat în diferite variante, cu lecţii de echilibrare a bagajelor, orientarea cu harta şi busola navigaţiei cu velă, navigaţiei nocturne, prim ajutor, înfruntarea intemperiilor, organizarea campamentului etc. Aci apare rolul instructorului şi al conducătorului experimentat de caravane.

În sfîrşit, *federaţiei sau O.N.T.-ului i-ar reveni sarcina întocmirii unei hărţi a Dunării şi a Deltei, la o scară convenabilă, cu itinerarii de atacat, locuri de campare, centre de aprovizionare cu hrană, puncte sanitare etc.*

Gîndurile de mai sus rezultă dintr-o serie de experienţe trecute şi m-ar bucura ca ele să prindă viaţă. M-ar mai bucura să zăresc, din tainicul meu colţ de pescuit, pe tinerii noştri brăzdînd ghiolurile albastre ale Deltei cu luntrile lor uşoare, sau să ascult seara, în depărtare, rîsul ori cîntecele lor voioase venite de pe grind, de la focul din faţa corturilor acestor turişti ce străbat Delta cu padele".

Vizitaţi cu încredere magazinele noastre „MODERN" — bulevardul Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 8, „ELEGANT" — bulevardul N. Bălcescu nr. 11, care vă oferă un bogat sortiment

Patru competiţii automobilistice în această toamnă

A PATRA EDIŢIE A RALIULUI BALCANIC SE VA DESFĂŞURA ÎN ROMÂNIA

● *Raliul Recoltei* ● *Turul Europei* ● *Ultima etapă a campionatului de coastă*

● **RALIUL RECOLTEI** este cea mai apropiată competiţie, pe care o organizează la 1 septembrie filiala judeţeană A.C.R. Cluj. Traseul, în lungime de 511 km, este următorul: Cluj-Gherla-Baia Mare (prin Tg. Lăpuş)-Carei-Valea lui Mihai-Oradea-Huedin-Cluj. De-a lungul acestui itinerar vor avea loc cinci probe speciale. Înscrierile se încheie la 27 august. La raliu sînt invitaţi să participe automobilişti din întreaga ţară, mai ales că filiala Cluj şi întreprinderea de bujii „Sinterom" promit frumoase premii (printre altele, excursii în străinătate).

● **A PATRA EDIŢIE A RALIULUI BALCANIC.** Anul acesta îi revine forului nostru automobilistic sarcina de a organiza această întrecere a celor mai buni piloţi de raliu din ţările balcanice. Întreaga competiţie se desfăşoară pe teritoriul românesc, în zilele de 13 şi 14 septembrie, pe un traseu de 1920 km.

Iată drumul pe care îl vor urma concurenţii (sînt subliniate localităţile unde vor fi instalate posturile de control orar): **Bucureşti**-Ploieşti - Buzău-Focşani-Adjud-**Oraşul Gh. Gheorghiu-Dej** - Tg. Secuiesc - Chichiş - Miercurea Ciuc-Odorhei - Vînători-Sighişoara-**Mediaş**-Sibiu-Sebeş-Turda-**Tg.Mureş**-Bălăuşeri - Sovata-Odorhei-Vînători-**Braşov**-Făgăraş-**Tălmaciu**-Rm. Vîlcea-Piteşti-Găeşti-Tîrgovişte-**Sinaia**-Dîrste-Cheia-Văleni de Munte-**Ploieşti**-Bucureşti.

După o lună şi jumătate de vacanţă, automobilismul va intra din nou în actualitate, o dată cu primele zile ale toamnei. Prof. Ioan Udroiu, şeful Serviciului competiţii din cadrul A.C.R., ne-a pus la curent cu datele ultimelor întreceri ale sezonului şi cu pregătirile ce se fac în acest sens.

MAŞINILE ÎNSCRISE ÎN RALIU VOR FI ÎMPĂRŢITE ÎN CINCI CLASE: pînă la 850 cmc, de la 850 la 1000 cmc, de la 1000 la 1300 cmc, de la 1300 la 1600 cmc, peste 1600 cmc. Probele speciale, în număr de 10, vor avea loc la: Oituz, Hula Mediaşului, Corund, Dogata, Piriul Rece, Poiana Braşov, Dealul Negru, Păduchiosul, Cheia, Bucureşti (circuit de viteză pe pista de la Otopeni).

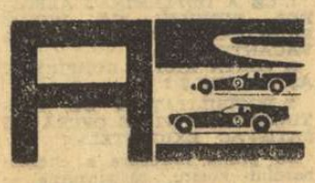

Mediile de parcurgere a traseului sînt 60, 65, 70 şi 75 km pe oră.

AUTOMOBILELE CARE SE ÎNSCRIU ÎN ÎNTRECERE TREBUIE SĂ SE ÎNCADREZE ÎN PREVEDERILE „ANEXEI J" DIN CODUL SPORTIV INTERNAŢIONAL 1968, ADICĂ SĂ FACĂ PARTE DIN CATEGORIA A, GRUPELE I (TURISM DE SERIE), II (TURISM) ŞI III (GRAND TOURISME).

La ora cînd ne-au fost comunicate aceste date încă nu sosiseră la A.C.R. numele automobiliştilor participanţi din Turcia, Grecia, Bulgaria şi Iugoslavia. **Dintre concurenţii români, pe lista de înscrieri figurează:** Viorel Marin, Mihai Negulici, Gheorghe Taffet, Florin Hainăroşie, Argentina Scliia (care va face echipaj cu Sanda Mezincescu), Nicolae Iacob, Iosif Santa, Zoltan Szentpali, Alexandru Negrescu etc. În afară de aceştia, A.C.R. va prezenta la start două echipe care vor concura pe maşini speciale Renault 8 Gordini. Componenţa acestor echipe încă n-a fost stabilită. Tot sub egida A.C.R. va lua parte la raliu şi un echipaj dotat cu maşină NSU, pusă la dispoziţie de cunoscuta uzină vest-germană. De asemenea, o echipă sau două intenţionează să reprezinte şi întreprinderea „Ciclop"-Bucureşti. Nu avem însă nici o ştire cu privire la participarea în competiţie a noii uzine de autoturisme de la Piteşti. Am fi bucuroşi să putem anunţa prezenţa la start a cîtorva maşini „Dacia 1100".

● **TURUL EUROPEI**, ajuns anul acesta la a XII-a ediţie, se desfăşoară **între 11 şi 21 septembrie pe un traseu de 10 000 km. Echipajele participante (nici unul din ţara noastră) vor lua startul la Hanovra şi vor încheia competiţia la Travemünde, după ce vor străbate teritoriile a 11 ţări europene. Concurenţii urmează să intre în România în ziua de 14 septembrie prin punctul de frontieră Negru Vodă, după care se vor îndrepta spre Eforie-Nord, Constanţa, Bucureşti, Braşov. A doua zi, 15 septembrie, ei vor trece în U.R.S.S.**

● **ULTIMA ETAPĂ A CAMPIONATULUI DE COASTĂ.** La 6 octombrie participanţii la campionatul republican de viteză în coastă se vor întîlni pe Feleac, pentru ultima confruntare din acest an.

În urma acestei întreceri vom cunoaşte cîştigătorul primului loc în clasamentul general şi cîştigătorii pe clase.

Filiala judeţeană A.C.R. Cluj, organizatoarea etapei, intenţionează să încheie acest campionat — şi poate chiar sezonul competiţional — printr-o frumoasă acţiune: balul automobiliştilor.

AVEŢI GRIJĂ DE ŞOSELE!

Se cheltuiesc importante sume de bani pentru modernizarea drumurilor ţării. Drept consecinţă, reţeaua noastră rutieră se îmbunătăţeşte continuu, spre folosul transporturilor publice, al traficului turistic, al economiei naţionale în general.

Din păcate, nu toţi cei ce beneficiază de aceste îmbunătăţiri apreciază eforturile ce se fac, dedîndu-se la acte reprobabile. Iată numai cîteva exemple.

Locotenent-colonelul Ioan Diaconu, din cadrul Inspectoratului judeţean de miliţie Braşov, ne semnalează că PE ŞOSELELE PREDEAL—BRAŞOV ŞI FELDIOARA — RUPEA AU FOST DEGRADAŢI SAU PUR ŞI SIMPLU LUAŢI DE LA LOCURILE LOR STÎLPII DE GHIDARE ŞI PLĂCUŢELE REFLECTORIZANTE. *Autorii unor astfel de „isprăvi"* — descoperiţi de miliţie şi înaintaţi organelor în drept — sînt *Traian Petruş* şi *Silviu Pavel* din Braşov, *Andrei Danciu* din comuna Turnul Roşu, judeţul Sibiu.

Un fapt asemănător s-a petrecut şi la Dîrste. Mai mulţi copii de la şcoala de 8 ani din această localitate au distrus stîlpii de ghidare de pe şosea, iar plăcuţele reflectorizante — aceste materiale atît de necesare pentru traficul de noapte — *au fost duse la orele de curs şi folosite la joacă în recreaţii.* NICI UNUL DIN EDUCATORI NU S-A SESIZAT ÎNSĂ DE ACEST LUCRU *(deşi în şcoală se predau ore de circulaţie!)*, AŞA CUM NU S-AU SESIZAT NICI PĂRINŢII COPIILOR RESPECTIVI.

PENTRU INFRACŢIUNEA COMISĂ, PĂRINŢII PLĂTESC ACUM SOLIDAR SUMA DE 5 922 LEI.

Sîntem informaţi că şi în alte părţi s-au produs degradări ale echipamentului modern de pe drumurile publice. Semnalînd aici această problemă, facem apel la toţi cei ce folosesc şoselele să manifeste grija cuvenită faţă de ele şi să împiedice şi pe alţii de a comite abateri ca cele de mai sus. Reţeaua rutieră în continuă dezvoltare şi modernizare, cu toate instalaţiile sale, reprezintă un bun naţional de mare valoare, care trebuie apărat împotriva oricăror degradări.

PATRU ÎNTR-O LOTCĂ

FINALUL

(Urmare din pag. 1)

neaţa, pe data de 5 iulie, am încheiat călătoria pe data de joi 8 august seara, după optsute şi cincizeci de ore, dintre care aproape patru sute le-am petrecut în lotcă.

Din păcate, finalul n-a fost cel pe care-l doream.

Ca şi la Tulcea, şi aici, în afara celor mai sus pomeniţi, nu era nimeni care să ne primească. Evident că nu ne aşteptam la fanfare, nici la discursuri, nici la o masă cu sarmale de n'setru oferite pe chei.

Aşteptam, pur şi simplu, să ni se spună „bună ziua" de către un reprezentant, fie el cît de mic, al Sulinei. A spune „bună ziua" ţine de cea mai elementară ospitalitate, de cel mai elementar interes faţă de oaspeţi, de cea mai veche tradiţie a acestor locuri.

Şi asta după ce fusesem amenînţaţi cu primiri aproape festive, exagerat de pretenţioase faţă de modesta noastră călătorie. Totuşi, de la festiv la nimic era o diferenţă prea mare...

Din fericire, ca pe întregul drum parcurs, ospitalitatea nu pierise, ci rămăsese în păstrarea oamenilor simpli, reprezentaţi aci de pontonierul Banov, care ne-a primit cu o bunăvoinţă cuceritoare.

A doua zi, însă, ne-am izbit de aceeaşi indiferenţă, care nu ne-a permis să ajungem la mare trecînd prin jetele, dar care, în schimb, în complicitate cu „organizarea" casei de bilete a Navrom-ului, ne-au făcut să pierdem o zi în plus la Sulina.

Ar fi, însă, absurd să lăsăm să plutească asupra acestor ultime rînduri şiragul unor mici meschinării.

Esenţialul e că am încheiat călătoria noastră cu bine. Am parcurs, cu toate ocolurile făcute, cei peste o mie şi o sută de kilometri în termenul pe care ni-l propusesem, fără accidente şi fără deziluzii.

Am oprit pe ţărmuri pustii, pe grinduri abia ieşite din ape, am văzut mai multe apusuri şi răsărituri decît şi-ar fi putut dori regele de pe asteroidul lui Antoine de Saint-Exupéry. Soarele ne-a silit să ne udăm cămăşile în Dunăre, pentru a putea continua să tragem la rame, iar ploaia ne-a alungat sub copertina de foale de cort, barca ne-a fost umplută de apă, eram gata s-o zdrobim la intrarea în Turnu Măgurele, ne-am hrănit uneori zile de-a rîndul cu supă conservată şi am consumat alteori la cină cîte două kilograme de peşte de fiecare. Am întîlnit oameni obtuzi şi oameni cu mintea limpede, am fost uneori jigniţi, alteori felicitaţi.

O să-i uităm cu satisfacţie pe cei care crezîndu-se „corecţi" erau numai lipsiţi de bună credinţă şi o să ne amintim de pilotul Bildea care ne-a botezat la trecerea prin Porţile de Fier, de pescarii din Bechet care ne-au fript cega la ţăcălie, cînd am fost constrînşi să pierdem o zi. Pe ţărm, de Marin Banu, vrăjitorul saghiţei de la kilometrul 459, de marinarii de pe şalupa Bîtlanul, de bibliotecara-poetă din Giurgiu şi de ofiţerii Căpităniei portului din Călăraşi.

Călătoria aceasta a fost uneori dură — dar şi durităţile ei se numără printre plăceri. Uneori efortul ne silea să ne întindem pentru cîteva minute pe fundul lotcii pentru a ne trage sufletul, dar culcaţi pe spate vedeam legănîndu-se deasupra noastră norii şi sălciile.

S-ar putea ca foarte curînd toţi cei care ne-au spus că doresc să facă o asemenea călătorie, s-o facă într-adevăr. Dunărea va fi atunci la fel de solicitată de ambarcaţiuni ca lacul Herăstrău. Treizeci de pontoane dormitor (există multe zeci de astfel de pontoane aproape nefolosite) ar asigura cazarea pe tot parcursul de la Baziaş la Sulina, putîndu-se organiza, totodată, fără nici o complicaţie, o minimă reţea alimentară.

Dar, înainte de a găsi pontoanele şi a aştepta iniţiativa T.A.P.L.-ului trebuie ca o anume inerţie, o anume concepţie anacronică, să fie învinse. Oricum, însă, aşa cum spunea poetul Nicolae Labiş, ce drept am mai avea de a cere ceva dacă n-am continua noi înşine „lupta cu

UNIFORME ŞCOLARE

– BLUZE DE OLANDINĂ MÎNECĂ SCURTĂ (REDUCERE 30% PÎNĂ LA 31 VIII 1968).

– SARAFANE DIN ŢESĂTURI DE BUMBAC ŞI LINĂ ŞI BLUZE OLANDINĂ MÎNECĂ LUNGĂ CLASELE V–VII, ROCHIŢE PENTRU PREŞCOLARI, ROCHIŢE ZEFIR CARO ŞI ŞORŢULEŢE OLANDINĂ CL. I–IV, BLUZE ŞI FUSTE PIONIERI, HALATE OLANDINĂ CL. V–XII.

– COSTUME UNIFORMĂ CL. I–XII, PANTALONI UNIFORMĂ LUNGI ŞI SCURŢI, CĂMĂŞI ZEFIR CARO, CĂMĂŞI ŞI PANTALONI PIONIER.

ALTE ARTICOLE DE ÎMBRĂCĂMINTE PENTRU ŞCOLARI

– PARDESIE STOFĂ (REDUCERE 30% PÎNĂ LA 31.VIII);
– RAGLANE DIN TERCOT (REDUCERE PÎNĂ LA 30% PÎNĂ LA 31.VIII);
– COSTUME ŞI SACOURI DIN ŢESĂTURI DE BUMBAC (REDUCERE 30%).
– SANDALE PLASĂ RELON (REDUCERE 30%);
– COSTUMAŞE DIN ŢESĂTURI BUMBAC (REDUCERE 30%);
– ŢESĂTURI DIN BUMBAC ŞI MĂTASE PENTRU ROCHII, BLUZE ŞI CĂMĂŞI (REDUCERE 30%).